

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΛΩΝΗΣ

..... Η "ΝΕΑ ΦΡΥΝΗ", ...

'Η συνέχεια τής δικής πού έγινε στα 1908 στο Παρίσι. 'Η κατάθεσις του δικηγόρου Ντέ Ρερι. 'Η απολογία τής 'Ελένης Καβαλλιεράτου. 'Η απόφασις. Σηηνές στο δικαστήριο. 'Η ώραία 'Ελληνίς και ο 'Αγγλος ναυαρχής. Τά επεισόδια του Ναυπλίου. Μετά την περιπέτεια. 'Ο δεύτερος σύγγυς τής ώραίας 'Ελένης. "Ελληνες στο Παρίσι, κτλ.

Β'.

ΤΟ περασμένο φύλλο διηγήθηκα ένα επεισόδιο από τή ζωή τής ώραίστατης 'Ελληνίδος 'Ελένης Καβαλλιεράτου, ή οποία πρό 23 ετών ενεφανίσθη στη σκηνή ενός Παρισινού θεάτρου με τo καλλιτεχνικό ψευδώνυμο Ζερμαίν Αιμιόλ, έντελώς γυνή. 'Η Παρισινή σεμνοτορία διηγήσθη τήν ώραία συμπατριώτισά μας στο Δικαστήριο του Σπρουάνα. Συνεχίζουμε σήμερα τήν εξέστωρη τής δικής:

Εκείνος πού είχε καταθέσει με δριμύτητα έναντιόν τής Καβαλλιεράτου, ήταν ο δικηγόρος Ντέ Ρερι, εξ' ονόματος του «Συλλόγου κατά τής ανηλικιότητος». 'Ολόκληρος ή αίσωσα του Δικαστηρίου δέχθηκε με σιωπή τή μαρτυρία του. Πολλοί μάλιστα από τούς θεατάς, βλέποντας τήν αστραφερή όμορφά τής 'Ελληνίδα, φρονόντουσαν έτοιμοι να διαμαρτυρηθούν έναντιόν του μαρτύρου, δότι επί τέλους δέν υπορούσαν να έννοήσουν και τo μέγεθος του κακού, πού είχε προσένησει ή πεντάμορφη εκείνη γυναίκα σε μιá κοσμώοιλι όπωσ τo Παρίσι, στους δρόμους του όποιου ξετύλιγονται πολλές φορές τ' άσμενότερα θέαματα και όποι, μέσα στα διάφορα πάρκα, γίνονται κάθε μέρα άνομασίες.

'Εν τούτοις, τήν ένδεχομένη αυτή διαμαρτυρία του άκροατηρίου έπρολάβε ή φωνή του Προέδρου, ό όποιος έδωσε τo λόγο στο συγγένο τής ώραίας Ζερμαίν Αιμιόλ, στο δικηγόρο Φερδό, διάσημο ποινικόλογο και λόγο.

'Ο συγγένο αυτός, άντι άλλης άγορεύσεως, περιωρίστηκε να διαβάση μιá έπιστολή του 'Ακωσφιακού 'Ιουλίου Κλαρετό, ή όποία έτελείονε ως εξής:

"Εκφραζών όλον τόν εθεσμόν μου προς τόν «Σύλλογον έναντιόν τής ανηλικιότητος», άποφαινοίμι κατηγορηματικώς ότι εις τo έργον «'Ενα "Ονειρο», εις τo όποιον ενεφανίσθη ή κυρία Ζερμαίν Αιμιόλ ή Καβαλλιεράτου, τo δoθέν εις τo θέατρον «Φολί Πιγκάλ», δέν εθρίσκει τίποτε τo όποιον να εξεγείρη ανηθικούς σκέψεις και ότι γενικώς τo θέαμα μόνον καλλιτεχνική έντύπωση άφινει».

ΙΟΥΔΙΟΣ ΚΛΑΡΕΤΥ

Διευθυντής τής Γαλλικής Κομωδίας.

Είπε γνωστή ή φήμη και τo κύρος του μεγάλου συγγραφέως. 'Η άνάγκησις τής άνωτέρου έπιστολής έκανε μεγάλη έντύπωση στο Κοινόν κ' έξήρασε έννοική έπίδρασι στους δικαστάς. 'Εν τούτοις, ή κατηγορομένη, παίγοντας βάρους από τή φανερή αυτή έννοια, έδειξε ότι δέν ήθελε ν' άφήση τo πεδόν τής μάχης, χωρίς ή νίκη τής να έκδηλωθή πανηγυρικώς.

Σηκώθηκε λοιπόν από τo εδώλιο τής και ένω τά μάγουλά τής έκοκκινίζαν από όργη, άρχισε να μιλή, σε ώραία Γαλλική γλώσσα, έναντιόν τών σεμνοτόρων, πού ήθέλησαν να τήν διαπομπεύσουν:

—Τo Δικαστήριον, κύριοι, ειπέ ή 'Ελένη Καβαλλιεράτου, δέν μου όφείλει μόνον μίαν άδώσιον. Πρωτίστως μου όφείλει μιάν άποκατάστασιν. Είμαι δεσφωαμένη; Αυτό ισχυρίζεσθαι οί κατηγοροί μου. 'Αλλ' εις τo Παρίσι λειτουργούν διακόσια άτελέ, και έν ένώ έπέδειξα τo σώμα μου γυμνό γιά ένα τέταρτο τής ώρας, σ' αυτά τo δελχόνον δλόκληρες ήμέρες, είκοσι τουλάχιστον χιλιάδες γυναίκες... 'Επιμένω λοιπόν στη γνώμη ότι διαφροδόν δέν είνε ή έπίδειξις τής καλλονής, έστω και γυμνή, άλλ' ή άισχύρ άκμετάλλεσις τής. Είμαι, κύριοι δικαστά, νέα, ώραία, ύγιής, έχω όλα τά πρόσοντα να κυριαρχήσω στη ζωή. Γιατί να στερήσω τόν κόσμο από τo θαυμαστό μίς νεοελληνικής πλαστικότητος; Θέλω να ήσω ως καλλιτέχης και όχι ως έταίρα. 'Αν τo Δικαστήριό σας δέν λάβει ύπ' όψη τή λεπτομέρεια αυτή, σφραλίως θα με καταδικάση. 'Αλλ' όστι θα πάσω μετά την λήξιν τής ποινής μου, θα ένε καταστρεπτικό γιά τή Κοινωνία.

'Η απολογία τής ώραίας κατηγορουμένης έκανε βαθυτάτη έντύπωση στο άκροατήριον.

'Ολοι άνεγνώρισαν ότι οί ισχυροίμοί τής ήσαν βήσμοι και τo Δικαστήριον εξέδωσε τήν άκόλουθη άπόφασις:

"Επειδή ή καλλιτέχης Ζερμαίν Αιμιόλ ή Καβαλλιεράτου ενεφανίσθη πρό του δημοσίου όχι μόνον έπισθεν παραπετάσματος έκ τουλιου και έι μέσω φωτεινής προβολής, ή όποια μετέβαλλε τάς γραμμάς του σώματός τής, άλλ' επειδή και πολλοί

σημεία τής ήσαν σκεπασμένα με ταφτά ρός χρώματος, > 'Επειδή ή προφυλάξις αυτή όχι μόνον δέν προσέθετε εις τo γυμνόν ανηλικιότητα, άλλ' έμετρίαζε τήν τοιαύτην έντύπωση.

> 'Επειδή ή κυρία Ζερμαίν Αιμιόλ, καλλιτέχνης με πού τάλαντον, έπαίξε τόν ρόλον τής και έκάμβανε τάς πλαστικώς στάσεις τής ύπείκουσα εις αίσθημα καλλιτεχνικόν και μακράν πάσης ανηθικού σκέψεως. 'Αλλά πρό παντός λαμβανομένου ύπ' όψη ότι αι ληφθείσαι προφυλάξεις, αι γάζαι, αι δέσμαι του φωτός, έντεχνώς έναλλάσσόμεναι, τo γεγονός ότι ή καλλιτέχνης έπαίξεν εις τo βάθος τής σκηνής και όπισθεν διαφανούς παραπετάσματος, ή έκ τής χάριτος τών κινήσεών τής και τής κομψότητος τών στάσεων έντύπωσης, τά διάφορα ψυμύθια, δια τών όποιων ή καλλιτέχνης ήτο βαμμένη και τά όποια άφήνον πών τo άσμενον έκ του θεάματος, δίδοντα εις τούς θεατάς τήν έντύπωσιν ότι εθρίσκοντα ένώπιον ενός κινουμένου άγάλματος.

> 'Επειδή έπίσης ή άνωτέρω έντύπωση έκ του θεάματος επιδεβαίοντα και δι' έπιστολής του 'Ακαδημαϊκού 'Ιουλίου Κλαρετό, περιεχομένης έν τή διοικηγία,

Δι ά τα ύτα

> Τo Δικαστήριον άπαλλάσσει τήν κατηγορουμένην Ζερμαίν Αιμιόλ ή 'Ελένην Καβαλλιεράτου τής άποδοδομένης αυτή κατηγορίας».

'Η άπόφασις ύπήρξε άπολύτως σύμφωνος με τίς διαθέσεις του άκροατηρίου. Μερικοί μάλιστα τόσο ένθουσιάστηκαν, ώστε έξεφοκότησαν. 'Ακούσθαι και μερικώς γαλλικώτατες φωνές:

— Βίβ λά μπω τε γ κ ρ ε κ ! (Ζήτη ή 'Ελληνική καλλονή!).

Και όταν ή 'Ελένη Καβαλλιεράτου, συνοδουμένη από τo Διευθυντή του θεάτρου «Φολί Πιγκάλ», έβγαίνο από τήν αίθουσα του Δικαστηρίου, πολλοί τήν συνοδεύσαν ως τo άμάξι τής. 'Ηταν, διήξισα, τόσο ώραία, ώστε τo Παρίσι, ως πόλις του έρωτος, δέν θα συγγούρσσε ποτέ να τήν κλείσουν, έστω και γιά μιá μέρα, στη φυλακή!...

***

Είπαμε, στο περασμένο μας φύλλο, ότι ή 'Ελένη Καβαλλιεράτου κληρέτο από τήν Αίγνα, τo νησί των θραίων κοριτσιών, και από όριστη οικογένεια. 'Εσπούδασε στο 'Αρσάκειο 'Αθηνών, όπου εξέλιγχε τούς καθηγητάς τής με τήν έπιμέλεια και τή ένδομία τής. Τo διπλώμα τής τo πήρε με 'Αρσισα.

'Από νωρίς όμως υπερεδύτησε στα όργανα του έρωτος και σχετίστηκε με κάποιον 'Ερρίκο Καβαλλιεράτου, νέον με 'Απολλώνια όμορφά. 'Ο 'Ερρίκος Καβαλλιεράτος έλεγε ότι ήταν λογοτέχνης, άλλά... δέν ήταν. 'Οπως δέν έλεγε και καμιά σέμη με τή γνώστη και έντυμωτάτη πολιτευόμενη οικογένεια.

Λίγο άργότερα, εξέδωσε τo περ.ο.κ.ό 'Ανατολίης πλούσιος εικονογραφημένο. 'Η 'Ελένη — σύγγυς του περ.ό — κατεγίετο να έγγραφη συνδρομητάς, περ.οδούσα στην 'Ελλάδα, στην Αίγυπτο κλπ. 'Ο πλούσιος ένεγράφοτον άθροιο, πληρώνοντες τής συνδρομής τους σε λίρες. 'Η Καβαλλιεράτου έγρίφει από τίς περ.οδίες τής πάντοτε ώραία και πάντοτε γεμάτη χουσιρί, άφίνοντας πίσω τής έρεπια καρδιών.

'Από τά πολλά πού ο ηγρονότα, ή' αναφέρουμε τo επεισόδιο πού τής συνέθεσ ότά 1900:

Τήν έποχή εκείνη κατέπλευσε στο Ν. Φάλκρο ό μέγας έννομένος Βρετανικός Στόλις Μάγχις και Μεσογείου, άποτελούμενος από 112 πολεμικά. 'Αρχηγός ήταν ό ναύαρχος Ντάροβλ, ένας μωσκόπους κοντακιανός, με ξανθά γενάκια. 'Η 'Ελένη Καβαλλιεράτου έπεσκέσθη τή Ναυαρχίδα, έννομένη τo ναύαρχο, ό όποιος, θαυμάζοντας τήν 'Ελληνική όμορφά, τήν περιπολήθηκε έξαιρετικά. Τήν ήλι ένερα, ό Ντάροβλ τής άναπέδωσε τήν έπιστολή, στο κομψό σαλονάκι τής, τής ύδοψ 'Ακαδημίας, και γρηγορα τρωφική φίλια συνέδωσε τόν ευγενή Βρετανικό και τήν 'Ελληνίδα, τήν ώραία και μορφωμένη. Μετά δυό έβδομάδες, ό Στόλις απέπλευσε γιά μεγάλα γυμνάσια στον 'Αργολικό Κόλπο και άγκυροβόλησε στο Ναύπλι. 'Οι παλιότεροι Ναυπλιείς θυμωοίται άκόμη τo γεγονόςτά: Τo λιμάνι έπηξε από τά καρδιά και ή πόλις έβούρζε από ζωή. 'Εξαιρνα, μια Κοριχιά απόγειμα, ένω ή 'Αγγλική μουσική έπαίναζε στην προκυμιά, οί Ναυπλιείς είδαν μια πανέμορφη κυρία, πλουσιώτατα ντυμένη — άσπρο φόρεμα, άσπρο καπέλο με φτερό, άσπρα γοβάκια — να εμφανίζεται στην πλάξ, συνοδουμένη από μιάν άλλη, μάλλον

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΖΕΣΤΑ-ΖΕΣΤΑ ΚΑΙ ΚΡΥΑ

‘Ο μακροβόιος.
 — Καί σέ τί αποδίδετε τήν μακροβότητά σας ;
 — Κυρίως στό γεγονός ότι... δέν έχω πεθάνει ακόμα !...
 ***
 Στό τσίρκο :
 ‘Ο προγυμναστής.— Μωρέ, τί κούτσουρο είσαι σύ ;
 ‘Ο μαθητευόμενος πάλαιστος δέν άπαντά, αλλά κλαίει.
 ‘Ο προγυμναστής.— Σ’ έχω σπάσει στό ξύλο και δέν κατάφθωσα ακόμα νά σε κάνω... νά γελάς, όπως θέλω ‘γώ !...
 ***

Στό έμπορείο.
 ‘Ένας πελάτης στον υπάλληλο :
 — ‘Ηθελα κάλτσες γυναικείες.
 — Είνε για τή γυναίκα σας... ή θέλατε καλύτερες ;
 ***
 Στό έστιατόριο που αθηροδρομικού σταθμού.
 — Γκωρσόν, αυτό το μπαρτέτι είνε οάν πεσού. Δέκα λεπτά τώρα προπατώ νά το κόψω και δέν τά καταφέρνω !
 — ‘Ω, κύριε, με τήν ήσυχία σας... το τραίνο έχει καθυστερήσει ωσής ώρας !...
 ***

— Τρεμερό ! Οι δύο λοποδότες μου τά πήρανε όλα ! Το πορτοφόλι μου, το χαρτζιλί μου, το ρολόγι που, δια... δια !
 — Καλά, δέν είχατε επάνω σας περισσότερα ;
 — Είχα ! Μά μου τό πήρανε κι’ αυτό !...
 ***

‘Η σύζυγος του άφηρημένου καθηγητού Π... είνε έτοιμόγεννη. ‘Ένω ό γιατρός κι’ ή μαμιά προσπαθούν νά τήν ξεγεννήσουν, ό καθηγητής σηγαίνει στό γραφείο του, στρονέται στο διάβαμα και περμιέει εκεί νά τον είδαταίηουν τί θ’ άπογίνη.
 ‘Υποφερα από λίγες στιγμές ή ύπηρέτρια άνοιγει τή πόρτα του γραφείου και φωνάζει :
 — Κύριε καθηγητά ! Είνε ένα άγοράκι χωρταμένο !...
 — Δέν άδειάζω σήμερα για προγυμνάσεις. Πές του νά περάσει αύριο, άπαντά ό άφηρημένος καθηγητής.
 ***

Μετά τ’ άρραβαλιόματα.
 ‘Εκεινή.— Άχ, άγάτη μου ! Πόσο είμαι έχωριστημένη. ‘Επί τέλους είμαστε άρραβαλισμένοι !
 ‘Εκεινός.— Ναι, άγάτη μου. Καί σου όρκίζομαι ότι θά είμαστε αινιώσι !...
 ***

γορά κυρία. ‘Ηταν ή ‘Ελένη Καβαλλεράτου και ή συνοδος της. Δάσχυε τήν πλάη με ήγεμονικό βάδιμα, έκανε δύο βόλτες κι’ έπειτα άπεσώθη στο ξενοδοχείο «Μικηναία, που βρισκότανε στην πλατεία Συντάγματος...
 *Επειτα από λίγες ώρες διεδόθη ότι ό ναύαρχος Ντάβθλι είχε βγει ιγκόγνιπο και βρισκότανε στο ξενοδοχείο κοντά στην ώραία φίλη του.

Στή μικρή πόλη, ή φίμη εκπολιόφηση σάν άνεμοις. ‘Ολο τό Ναύπλιο βοήθηρε επί ποδός, άγανακτισμένο, γιατί — κατά τή στενή, έπαρκακή αντίληψη — ή ήθηολ το πόπου έτραυματίζετο ! Κάτω άπό τή παράθυρα του ξενοδοχείου, άπειρος κόσμος έφώναζε, έγνοχάζε, έσφύριζε. ‘Ο πότε άπαινόμος Λαζουράτουλις, έτρεξε λαχανιασμένος μ’ όλους τους άστυφίλιας, ή φρονιά ένάλωσε τό ξενοδοχείο και με πολλή κόπο κατώθησε νά διαλύση τήν περιεργότερη διαδήλαση που έγινε ποτέ ! Τήν άλλη μέρα, ή ‘Ελένη Καβαλλεράτου έφυγε, πρού-πρωί, από τό Ναύπλιον και ό ‘Αγγλος ναύαρχος δέν ήθέλησε πιά ν’ άφήση τή μουσική του να παίζη στην πλάη !...
 ‘Η συνέχεια του ‘Ελληνοβερτανικού αυτού ειδυλλίου μας είνε άγνωστη.

Μετά τή δίκη της, στα 1908, ή ‘Ελένη Καβαλλεράτου — χωρισμένη έπισημως από τόν άντρα της — έγκαταστάθηκε στο Παρίσι, όπου παντρεύτηκε ένα άπό τούς καλύτερους Γάλλους χειρουργούς, βαθύλοιστο.

‘Ο άντρας της τή λατρεύει. Καί σήμερα, ή άλλοτε περικαλλής Αιγινήτισσα, ζή ευτυχισμένη, βοηθούσα χρηματικώς κάθε περσαστιών ‘Ελληνα που θά καταφύγη στο μέγαρό της για νά ζητήσει τή βοήθειά της. Καί δέν λημονεί ποτέ τήν ‘Ελλάδα, όπου έλαμψε ή νεότης της.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Σε όλη τήν ‘Ελλάδα ύπηρχαν κατά τήν αρχαιότητα 22 μαινεία.
 — Οι Πέρσεις συνήθισαν στή στέγη των κατοικιών των νά κατασκευάζουν βωμούς, στους όποιους έτέλειον θυσιές στους θεούς των.
 — ‘Η σοματαεπτορία στη Γαλλία καταργήθη κατά τό 1779, στο ‘Αννόβερο τό 1831 και στην Πρωσία τό 1810.
 — ‘Η πρώτη δοκιμή μεταγγείως ξένου αίματος στις φλέβες άσθενούς, έγινε στο Παρίσι κατά τό 1666.
 — Οι Πορτογάλοι εισηγάγον στή χώρα τους τό ποάί από τήν Εύρώπη κατά τόν 16ον αιώνα.
 — Τις πηλίδες του ήλιου παρατήρησαν πρώτοι οι Κινέζοι κατά τό 321 π. Χ.
 — ‘Ο λέων εισηγήη μεταξυ των σημάτων του βασιλικού οίκου της ‘Αγγλίας στα 1603, κατά τήν άνάσχηρα από θρόνο που ‘Ιακώβου Α’.
 — ‘Η Μάλτα διατελει έπί τήν άγγλική κυριαρχία από τις 5 Σεπτεμβρίου 1800, όποτε παρεδόθη εις τόν ναύαρχο Νέλσονα.
 — Τά ισρογολικαία σημεία λέγεται ότι έφευρέθησαν 2.112 χρόνια π. Χ.
 — Οι άρχαίοι Δανοί έπίστευαν, ότι ή σελήνη είνε κατασκευασμένη από τυρί, το όποιο γίνεται... από γάλα που τρέχει από τό Γαλαξία !
 — Το πρώτο σχολείο τυφλών ιδρύθη στο Παρίσι τό 1784 από τόν Βαλεντινο Χάον.
 — ‘Η Κασιόφεια χρίστηκε άπό τόν ‘Ηρώδη στο έτος 10 μ. Χ.
 — ‘Ο ‘Αγιος Μάρκος της Βενετίας χρίστηκε στα 829.
 — Το πρώτο φαρμάκιο κόπτηε από τόν Κάρολο Β’ της ‘Αγγλίας στα 1663.
 — ‘Η σημαία εισηγήη στην Εύρώπη άπό τούς Σαρωηνούς, από τόν όποιον τά πολεμικά σημεία έκαρφαίνοντο επάνω σε μεγάλα κομμάτια ξύλου.
 — ‘Η λέξι μουσική όδθηκε για πρώτη φορά στο παράφημα του άνακτόρου που Πτολεμαίου, όπου έτρεφόσαντο διά δημοσίας δαπάνης άνθρωποι των γραμμάτων.
 — Οι Σέρβοι έχουν μία παράδοση, κατά τήν όποια ό κόκορας ήταν κορίτσι κι’ έγινε πουλί από τά πολλά κλάμματα που έκανε για τόν χαμένο άδελφό του.
 — Οι κομπογιαννίτες γυμφοί άναφέρουνται για πρώτη φορά στην ιστορία στα 1783.
 — ‘Η όρκομασία στα δικαστήρια εισηγήη στην ‘Αγγλία κατά τόν 6ον αιώνα μ. Χ.
 — ‘Η πελετή της στέμμεως που Τσάρου στοιχίξε άλλοτε στη Ρωσία 2 εκατομμύρια λίρες στερλίνες.

— ‘Η νεώτερη πηλεγραφία του κόκοριου είνε ή δεκαετής δεσπικνής Χάλυ Χάτζινσον, από τό Τεξάς.
 — ‘Υπολογίεται, ότι ό ‘Ιούλιος Καίσαρ κυριεύσε 800 φρούρα. ίπέταξε 30 έθνη και ότι στις μάχες που έδωσε σκοτώθησαν 3.000.000 άνθρωποι.
 — ‘Ο φύλλος πηδά σε ύψος εκατό φορές μεγαλύτερο άπό τό μήκος του σώματός του, κι’ από τό οι ‘Αραβες τόν δουμιάζουν επιπότερα του πηδημάτου.
 — ‘Υπολογίστηκε, ότι ένας άνθρωπος μπά κατά μέσον όρον τρέις ώρες τήν ήμέρα.
 — Κατά τις τελευταίες άνωσκαρές σε κάποιον αιγυπτιακό τάφο, βρέθηκε ένα αλλάσπορο άγγείο σφραγισμένο, μέσα στο όποιο ύπληχε βούτιρο διατηρούμενο σε άριστη κατάσταση και κλεισμένο έκει πριν από... 1.000 χρόνια !...
 — Λέγεται ότι ή δύναμη των κινήτων είνε τόσο μεγάλη, ώστε μωροσύν σε ώρα τρανιμιάς νά παρασύρουν άντικειμενα βάρους 1.500.000 οδώνων !
 — ‘Η Κινέζικη αυτοκρατορία είνε τό αρχαιότερο έθνος του κόσμου.
 — Εφευρέτης των κωδώνων που χρησιμοποιούν στις εκκληρίες, είνε ό έπίσκοπος της Σόλας, Παυλιός.
 — ‘Ο περιφήμος Σίδερους καγκελλάριος της Γερμανίας Βισμαρν, είχε λάβει εν έλαφ 470 παρόσημα.
 — Οι άραβικοί χαρακτήρες χρησιμοποιήθησαν για πρώτη φορά στη Γαλλία κατά τό 960 μ. Χ.
 — Οι άνειόμυλοι έφευρέθησαν άπό τούς ‘Αραβας κατά τό 650.
 — Τά κανόνια πρωτοκατασκευάστηκαν στα 1338.
 — ‘Η χαλκογραφία έφευρέθη στα 1410 κι’ ή ζωγραφική με λάδι στα 1415.
 — ‘Η άεραντία άνεκαλύφθη στα 1456.
 — ‘Η κηλοφορία του αίματος παρατηρήθηκε από τόν Χόρθεϊ πρώτον, στα 1608.
 — Το μικροσκόπιο και τό θερμομέτρο κατασκευάστηκαν τόν ίδιο χρόνο, στα 1621.

